

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การหักหลักประกันคืนแก่กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ

กรมการจัดหางานได้มีหนังสือ ที่ รง ๐๓๐๓/๑๔๖๖๔๗ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ด้วยกรมการจัดหางานดำเนินการช่วยเหลือแรงงานไทย ซึ่งทำงานกับนายจ้างบริษัท CITRAMEGAH KARYA GEMILANG (CKG) ENGINEERING & CONSTRUCTION ที่ประสบปัญหาทำงานครบสัญญาจ้าง ๒ ปีแล้ว แต่นายจ้างไม่ยอมส่งกลับประเทศไทย และไม่ดูแลสวัสดิการอาหาร กรมการจัดหางานจึงได้นำเงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ มาเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งแรงงานไทยกลับประเทศไทย และได้มีหนังสือแจ้งให้บริษัทจัดหางาน ที่ส่งคนหางานไปทำงานกับนายจ้างรายดังกล่าว จำนวน ๔ บริษัท ชดใช้เงินค่าใช้จ่ายในการส่งแรงงานไทย กลับประเทศเพื่อนำเงินดังกล่าวส่งคืนให้แก่กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ แต่บริษัทจัดหางานทั้ง ๔ บริษัท ปฏิเสธการชดใช้เงินคืนให้แก่กองทุน ระหว่างการดำเนินการเกี่ยวกับการหักหลักประกันมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการหักหลักประกัน ดังนี้

๑. กรณีผู้รับอนุญาตจัดหางานไม่ดำเนินการจัดส่งคนหางานกลับตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางานจะถือว่าคนหางานไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นตามสัญญาจัดหางานตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ และนายทะเบียนจัดหางานกลางสามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน เรียกให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานชดใช้เงิน (ค่าบัตรโดยสารเครื่องบิน) คืนกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ หรือหากผู้รับอนุญาตจัดหางานไม่ยินยอมชดใช้ นายทะเบียนจัดหางานกลาง จะสามารถหักเงินดังกล่าวคืนจากหลักประกันที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานวางไว้เพื่อชดใช้เงินกองทุน เพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ ได้หรือไม่

๒. กรณีดังกล่าวถือว่านายจ้างเป็นฝ่ายไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้างแรงงาน ผู้รับอนุญาต จัดหางานจะต้องมีภาระผูกพันในกรณีที่นายจ้างได้กระทำผิดสัญญาจ้างแรงงานหรือไม่ และการกระทำ ผิดสัญญาจ้างแรงงานของนายจ้างอยู่ในอำนาจของนายทะเบียนจัดหางานกลางสามารถใช้อำนาจ ตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เรียกให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานชดใช้เงินดังกล่าวคืนกองทุนฯ ได้หรือไม่ หรือหากผู้รับอนุญาตจัดหางาน ไม่ยินยอมชดใช้เงิน นายทะเบียนจัดหางานกลางมีอำนาจหักเงินดังกล่าวคืนจากหลักประกันที่ผู้รับอนุญาต จัดหางานวางไว้ เพื่อชดใช้เงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ ได้หรือไม่

กรมการจัดหางานจึงได้หารือปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวต่อกระทรวงแรงงาน ผลปรากฏว่า กระทรวงแรงงานมีความเห็นสอดคล้องกับกรมการจัดหางานว่า กรณีดังกล่าวแม้ว่าคนหางานจะได้ทำงาน กับนายจ้างจนสิ้นสุดสัญญาจ้างแล้วก็ตาม ภาระผูกพันที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานต้องดำเนินการตามสัญญา จัดหางานก็หาได้สิ้นสุดตามสัญญาจ้างแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อนายจ้างและผู้รับอนุญาตจัดหางานมิได้ จ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบินเที่ยวขากลับให้แก่คนหางานตามสัญญาจัดหางาน จึงเป็นกรณีที่คนหางาน ไม่ได้สิทธิประโยชน์อื่นตามสัญญาจัดหางาน ถึงแม้ว่ามาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะได้บัญญัติขั้นตอนและระยะเวลาการร้องขอ ต่อผู้รับอนุญาตจัดหางานหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตจัดหางานที่อยู่ในประเทศนั้น ให้ดำเนินการให้ตนเอง

ได้รับสิทธิประโยชน์ตามสัญญาจัดหางานไว้ก็ตาม ก็เป็นเพียงการกำหนดให้ทราบถึงผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ต่อคนหางานในเบื้องต้นเท่านั้น การที่คนหางานมิได้ดำเนินการดังกล่าวก็หาเป็นการตัดสิทธิของคนหางาน ที่มีตามสัญญาจัดหางานที่ทำได้ต่อผู้รับอนุญาตจัดหางานไม่ เมื่อผู้รับอนุญาตจัดหางานไม่ดำเนินการ ดังกล่าว จึงเป็นหน้าที่ของนายทะเบียนจัดหางานกลางตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ที่จะต้อง ดำเนินการเพื่อให้คนหางานได้เดินทางกลับประเทศไทย โดยใช้จ่ายเงินจากกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางาน ไปทำงานในต่างประเทศ และสามารถเรียกให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานชดใช้เงินดังกล่าวคืนกองทุนได้ หรือหากผู้รับอนุญาตจัดหางานไม่ยินยอมชดใช้เงินดังกล่าว นายทะเบียนจัดหางานกลางย่อมมีอำนาจหักเงิน จำนวนดังกล่าวคืนจากหลักประกันที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานได้วางไว้ตามมาตรา ๓๓ (๗) แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว

กรมการจัดหางานพิจารณาแล้วเห็นว่า ประเด็นปัญหาในการพิจารณาเกี่ยวกับการหัก หลักประกันบริษัทจัดหางานคืนกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ ตามมาตรา ๔๓ ประกอบมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นประเด็นปัญหา ข้อกฎหมายที่ยังไม่เคยมีการวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ในประเด็นเดียวกันหรือประเด็นที่อยู่ในลักษณะเดียวกันมาก่อน จึงขอหารือในประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย ดังกล่าวเพื่อที่จะได้ยึดถือความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่หรือมานี้ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากการชี้แจงของผู้แทนกรมการจัดหางานว่า คนหางานเดินทางไปถึงประเทศที่จะไปทำงานแล้วได้งานตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน ได้ค่าจ้าง ตำแหน่งงาน และสิทธิประโยชน์อื่นตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน เมื่อสิ้นสุดสัญญาจ้างแล้ว คนหางานไม่ได้รับค่าบัตรโดยสารเครื่องบินเพื่อเดินทางกลับประเทศไทย คนหางานไม่ได้ขอให้ผู้รับอนุญาต จัดการให้ตนเดินทางกลับประเทศไทยภายในเก้าสิบวัน แต่คนหางานดังกล่าวได้ไปแจ้งต่อสถานทูตไทย เพื่อขอความช่วยเหลือในการส่งกลับ โดยกระทรวงการต่างประเทศได้สำรองเงินเพื่อให้ความช่วยเหลือ ในกรณีดังกล่าว และกรมการจัดหางานได้นำเงินกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ ชดใช้คืนแก่กระทรวงการต่างประเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ กรมการจัดหางานได้มีหนังสือแจ้งให้ บริษัทจัดหางานที่ส่งคนหางานไปทำงานกับนายจ้างรายดังกล่าว จำนวน ๔ บริษัท ชดใช้เงินค่าใช้จ่าย ในการส่งแรงงานไทยกลับประเทศเพื่อนำเงินดังกล่าวส่งคืนให้แก่กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงาน ในต่างประเทศแล้ว โดยบางบริษัทจัดหางานได้ชำระค่าบัตรโดยสารเครื่องบินเพื่อเดินทางกลับประเทศไทย คืนแก่กรมการจัดหางานบางส่วน แต่บางบริษัทจัดหางานไม่ชำระคืน

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) พิจารณาข้อหารือของกรมการจัดหางานโดยมีผู้แทน กระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมการจัดหางาน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า การหักเงินที่นายทะเบียนจัดหางานกลางจัดการให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทยจากหลักประกัน ที่วางไว้ จักต้องเป็นกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๓^๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ กล่าวคือ

^๑มาตรา ๔๓ เมื่อนายทะเบียนจัดหางานกลางทราบว่ามีเหตุที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงาน ในต่างประเทศจะต้องจัดการให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทยตามมาตรา ๓๙ (๑) หรือมาตรา ๔๐ แต่ผู้รับอนุญาต ยังมีได้ดำเนินการดังกล่าวภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มีเหตุดังกล่าว ให้นายทะเบียนจัดหางานกลางจัดการให้คนหางาน เดินทางกลับประเทศไทย

ในการจัดการให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทยตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนจัดหางานกลาง ใช้จ่ายเงินจากกองทุนไปก่อนและมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตชดใช้เงินคืนภายในเวลาที่กำหนด ถ้าผู้รับอนุญาตมิได้ นำเงินไปชำระคืนภายในเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนจัดหางานกลางหักเงินจำนวนดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้ ตามมาตรา ๓๓ (๗)

นายทะเบียนจัดหางานกลางได้ทราบว่า มีเหตุที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจะต้องจัดการให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทยตามมาตรา ๓๙^๖ (๑) หรือมาตรา ๔๐^๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ แต่ผู้รับอนุญาตยังมิได้ดำเนินการดังกล่าวภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว

เหตุตามมาตรา ๓๙ (๑) คือ คนหางานเดินทางไปถึงประเทศที่จะไปทำงานแล้วไม่ได้งานตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศต้องจัดการให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทย โดยออกค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นให้แก่คนหางานจนกว่าคนหางานจะเดินทางกลับถึงประเทศไทย

ส่วนเหตุตามมาตรา ๔๐ คือ คนหางานเดินทางไปถึงประเทศที่จะไปทำงานแล้วได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงานหรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน คนหางานจะขอให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจัดการให้ตนเดินทางกลับประเทศไทยก็ได้ โดยจะต้องแจ้งความประสงค์ของตนเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่อยู่ในประเทศนั้น ทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนทราบว่าจะได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงานหรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน

ตามข้อเท็จจริงที่ผู้แทนกรมการจัดหางานชี้แจงเพิ่มเติมดังกล่าว เห็นได้ว่า กรณีนี้คนหางานเดินทางไปถึงประเทศที่จะไปทำงานและได้งานตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางานแล้ว และมีใช้กรณีค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงานหรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน

^๖ มาตรา ๓๙ ในกรณีที่คนหางานเดินทางไปถึงประเทศที่จะไปทำงานแล้วไม่ได้งานตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทย โดยออกค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็น ให้แก่คนหางาน จนกว่าคนหางานจะเดินทางกลับถึงประเทศไทย

(๒) แจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานแรงงานไทยในประเทศนั้นทราบภายในสิบห้าวัน ถ้าไม่มีสำนักงานแรงงานไทย ให้แจ้งสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้น หรือสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยที่รับผิดชอบในการดูแลคนไทยในประเทศนั้นทราบ และส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวให้สำนักงานทะเบียนจัดหางานกลางทราบด้วย

^๗ มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คนหางานเดินทางไปถึงประเทศที่จะไปทำงานแล้วได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงาน หรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน คนหางานจะขอให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจัดการให้ตนเดินทางกลับประเทศไทยหรือจะทำงานที่ได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงาน หรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางานก็ได้ แต่ถ้าคนหางานจะขอให้ผู้รับอนุญาตจัดการให้ตนเดินทางกลับประเทศไทยจะต้องแจ้งความประสงค์ของตนเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่อยู่ในประเทศนั้น ทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนทราบว่าจะได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงาน หรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน ในกรณีที่ไมอาจแจ้งแก่ผู้รับอนุญาตหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตได้ ให้แจ้งต่อสำนักงานแรงงานไทย สถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้น หรือสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทย หรือผู้ที่รับผิดชอบในการดูแลคนไทยในประเทศนั้น เพื่อแจ้งต่อไปยังผู้รับอนุญาต

ในกรณีที่คนหางานได้แจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คนหางานประสงค์จะทำงานที่ได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งหรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน ผู้รับอนุญาตไม่ต้องรับผิดชอบในการจัดการให้คนหางานดังกล่าวเดินทางกลับประเทศไทย แต่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๙ (๒)

ทั้งไม่ปรากฏว่าคนหางานได้ขอให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจัดการให้ตนเดินทางกลับประเทศไทย โดยแจ้งความประสงค์ของตนเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่อยู่ในประเทศนั้นทราบภายในระยะเวลาเก้าสิบวันตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่ปรากฏเหตุตามมาตรา ๓๙^๕ (๑) และมาตรา ๔๐^๕ แต่อย่างใด กรณีที่หาเรื่องนี้ นายจ้างไม่จ่ายค่าบัตรโดยสารเครื่องบินกลับประเทศไทย แก่คนหางานและผู้รับอนุญาตจัดหางานไม่รับผิดชอบกับกรณีดังกล่าวตามที่สัญญาจัดหางานได้กำหนดไว้ คนหางานยอมใช้สิทธิเรียกร้องกับผู้รับอนุญาตจัดหางานโดยฟ้องเป็นคดีต่อศาลแรงงานได้ และเมื่อการได้รับค่าบัตรโดยสารเครื่องบินไป-กลับ มิใช่สิทธิประโยชน์อื่นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ แล้ว การที่คนหางานไม่ได้รับค่าบัตรโดยสารเครื่องบินเที่ยวกลับ จึงไม่ใช่กรณีที่คนหางานเดินทางไปถึงประเทศที่จะไปทำงานแล้วได้สิทธิประโยชน์ไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน นายทะเบียนจัดหางานกลางจึงไม่อาจใช้อำนาจตามมาตรา ๔๓^๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ เพื่อหักหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๓๑ (๗)^๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อได้จัดการให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทยแล้วได้

อนึ่ง โดยที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานต้องปฏิบัติตามระเบียบกรมการจัดหางาน ว่าด้วยการขออนุญาตจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งออกตามมาตรา ๓๖ (๑)^๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางานฯ โดยข้อ ๖^๙ ของระเบียบฯ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขออนุญาตจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศตามมาตรา ๓๖ (๑) ให้ยื่นคำขอตามแบบ จง.๒๗ ห้ายระเบียบนี้ และในข้อ ๓. ของแบบคำขอ จง.๒๗ กำหนดให้ผู้ขอรับอนุญาตต้องรับรองตนเองว่าจะปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดในหนังสืออนุญาตและตามสัญญาจัดหางานที่แนบมาพร้อมนี้ทุกประการ ซึ่งปรากฏว่า ข้อ ๑. แห่งสัญญาจัดหางานตามกรณีข้อหาเรื่องนี้กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตฯ ต้องรับผิดชอบค่าบัตรโดยสารเครื่องบินไป-กลับของคนหางานด้วย ดังนั้น เมื่อคนหางานได้ทำงานจนสัญญาจัดหางานสิ้นสุดลงแล้ว แต่ผู้รับอนุญาตจัดหางานไม่รับผิดชอบต่อคนหางานตามข้อสัญญาที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางานที่ต้องรับผิดชอบค่าบัตรโดยสารเครื่องบินเที่ยวกลับอันเป็นเงื่อนไขที่อยู่ในสัญญาฯ จึงเป็นการที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามระเบียบกรมการจัดหางาน ว่าด้วยการขออนุญาตจัดส่งคนหางาน

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๗มาตรา ๓๑ ผู้ขออนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศต้องเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดกับมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

(๗) มีหลักประกันเป็นจำนวนเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท วางไว้กับนายทะเบียนจัดหางานกลางเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

^๘มาตรา ๓๖ ในการจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

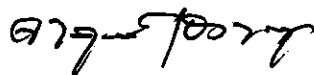
(๑) ส่งสัญญาจัดหางานที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานในต่างประเทศหรือตัวแทนจัดหางานทำกับคนหางานต่ออธิบดี ตลอดจนเงื่อนไขการจ้างแรงงานที่นายจ้างในต่างประเทศหรือตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายจ้างดังกล่าวทำกับคนหางาน และหลักฐานอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนดเพื่อพิจารณาอนุญาตก่อนส่งคนหางานไปต่างประเทศ

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

^๙ข้อ ๖ ผู้รับอนุญาตที่ประสงค์จะขออนุญาตจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศตามมาตรา ๓๖ (๑) ให้ยื่นคำขอตามแบบ จง.๒๗ ห้ายระเบียบนี้

ไปทำงานในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งออกตามมาตรา ๓๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดงานและคุ้มครองคนหางานฯ กรณีนี้นายทะเบียนจึงมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันได้ตามมาตรา ๖๙^{๑๐} วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดงานและคุ้มครองคนหางานฯ และหากผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาดังกล่าวนายทะเบียนก็สามารถสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ตามมาตรา ๗๐^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติจัดงานและคุ้มครองคนหางานฯ

(นางสาวจรรวรณ์ เฮงตระกูล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๖๒

^{๑๐}มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาต

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๓๑

(๒) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นปฏิบัติให้ถูกต้องหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

^{๑๑}มาตรา ๗๐ ในกรณีที่

(๑) ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือจัดการแก้ไขให้ถูกต้องตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๖๙ วรรคสอง ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๒) ผู้รับอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วยังไม่เกินหนึ่งปี หรือเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๓) นายทะเบียนเห็นว่าผู้รับอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ได้อีกต่อไปแล้ว

(๔) นายทะเบียนเห็นว่าการที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการร้ายแรงหรือเป็นการหลอกลวงประชาชน

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้